

1951

ŠKOLSKI VJESNIK

Časopis za pedagoška i školska pitanja

Split
2005.
Broj 1-2

2005.

DAVAČI

Školski pedagoško - književni zbor -
urednik Split
Sveučiliška škola, Split
prirodoslovno-matematičkih
znanosti i odgojnih područja, Split

DIREKTORE UREDNIŠTVA

prirodoslovno-matematičkih
znanosti i odgojnih područja Sveučilišta
Split, 21000 Split, Nikole Tesle 12
e-mail: akademik@prst.hr

časopisi se ne vraćaju
časopisi izlazi u četiri broja godišnje

DIŠNJA PRETPLATA

časopis i druge ustanove 150,00 kn
primjerka 200,00 kn
objedince 100,00 kn
studente i umotovljenike... 60,00 kn

za po primjerku 50,00 kn
za dvobroja 80,00 kn
plaata - članarina se šalje na žiroračun
9000-1400144321 s naznakom
Školski vjesnik

članačka priprema i tiskal:
UMU d.o.o. SPLIT

UREDNIŠTVO

prof. dr. Bruno BRAVETTI,
Falkonara (Italija)
dr. sc. Marina MARASOVIĆ -
ALUJEVIĆ, prof. visoke škole, Split
dr. sc. Ivan MARŠIĆ (Švicarska)
prof. dr. Milan MATIJEVIĆ, Zagreb
prof. dr. Josip MILAT, Split
prof. dr. Mirjana NAZOR, Split
prof. dr. Amand PAPOTNIK,
Maribor (Slovenija)
prof. dr. Šime PILIĆ, Split

**GLAVNI I ODGOVORNI
UREDNIK**

prof. dr. Šime PILIĆ

**ZAMJENICA GLAVNOG I
ODGOVORNOG UREDNIKA**

prof. dr. Mirjana NAZOR

LEKTOR

mr. Jadranka NEMETH-JAHIĆ

**TEHNIČKI UREDNIK
I KOREKTOR**

prof. Pavao MIJIĆ, Kaštel Gomilica
e-mail: pavao.mijic@st.htnet.hr

**Školski
vjesnik**

SADRŽAJ

RASPRAVE I ČLANCI

- Magda PAŠALIĆ, Sanja MARINOV (Split):
Problem višejezičnosti u Europskoj Uniji (pregledni članak) 7
Slavomir STANKOV, Ani GRUBIŠIĆ, Branko ŽITKO,
Divna KRPAN (Split):
Vrednovanje učinkovitosti procesa učenja i poučavanja
u sustavima za e-učenje (prethodno priopćenje) 21
Andrej FLOGIE, Gorazd GUMZEJ (Maribor, R Slovenija):
Otvoreni kod (stručni članak) 33
Julija VEJIĆ (Split):
Poznavanje prava djeteta (stručni članak) 39
Amand PAPOTNIK, Dane KATALINIĆ,
Gorazd GUMZEJ (Maribor, R Slovenija):
Prirodoslovje i tehnika na clementarnom stupnju kroz prizmu
uspješnog djeteta (prethodno priopćenje) 51
Helena KOROŠEC (Ljubljana, R Slovenija):
Kazalište i lutke u školi (izvorni znanstveni članak) 59
Goran SUČIĆ (Split):
Formalna analiza suite „Odraslo djetinjstvo“ (stručni članak) 65
Slobodan BJELAJAC (Split):
Učenici i sport (izvorni znanstveni članak) 73

Zdenko KOSINAC, Ivo BANOVIĆ (Split): Poremeđaj tjelesnog držanja u učenika prvog i drugog razreda osnovne škole (izvorni znanstveni članak)	87
Ivana BOGDANOVIC (Zagreb): Organizacijski diskurs obrazovanja odraslih – promjena paradigme (pregledni članak)	101

BIBLIOGRAFIJA

Branimir MENDEŠ (Split): Rilozi za bibliografiju radova Danice Nola (pregledni rad - bibliografija)	109
---	-----

LITERARNA RADIONICA

Miljana KOVACEVIĆ (Split): KAMO	119
--	-----

UGODNO PREDSTAVLJANJE

Šime PILIĆ (Split): Koliko napomena uz ovo predstavljanje	127
--	-----

Marina CAMBI (Zadar): Omotač: povijest, kultura i tradicija	129
--	-----

Božidar MIMICA (Split): Uhistorijski zbornik radova o povijesti imperijalnih granica hrvatskim prostorima u ranom novom vijeku	132
--	-----

Igor ROKSANDIĆ (Zagreb): Cinna u otvorenoj povjesnoj perspektivi	136
---	-----

Božidar BJELANOVIĆ (Split): Iski vjesnik slijedi uzuse renomiranih časopisa	139
--	-----

Ivan BOŠKOVIC (Split): Unik po mjeri imena kojemu je posvećen	141
--	-----

PRIKAZI I OSVRTI

Ines BLAŽEVIĆ (Split): Pedagogijska istraživanja, volumen 1	143
--	-----

Ines BLAŽEVIĆ (Split): Pedagogijska istraživanja, volumen 2	145
--	-----

Velimir KARABUVA (Split): Josip Danolić: Od crta i ureza	147
---	-----

Prof. dr. Dževdeta Ajanović, prof. dr. Marko Stevanović: Metodika vannastavnih aktivnosti učenika	148
--	-----

Dr. Marko Stevanović: Škola po mjeri učenika	150
--	-----

Napredak br. 1/2005.....	153
--------------------------	-----

Napredak br. 2/2005.....	155
--------------------------	-----

Mirjana Babić- Siriščević (Split) Goran Sučić „Odraslo djetinjstvo“	157
---	-----

Marina ČAPALIJA (Split): Ukopan u sebe i kamen	158
---	-----

Jadranka NEMETH-JAJIĆ (Split): Znanstveni skup	159
---	-----

Pavao MIJIĆ (Kaštela Gomilica): Četvrti dani osnovne škole	160
---	-----

Tomislav NAJEV (Split): LiDraNo	170
--	-----

U SPOMEN

Branimir MENDEŠ (Split): Danica Nola (1910. – 2005.)	173
---	-----

Vladimir ROSIĆ (Rijeka): Krešimir Bezić (1930. – 2005.)	176
--	-----

Šime PILIĆ (Split): Svetmir Tolić, profesor psihologije (1946. – 2005.)	178
Upute suradnicima	179

CONTENTS

ARTICLES

- Ivana PASALIĆ, Sanja MARINOV (Split):
problem of multilingualism in the European Union (review article) 7
- Ivan STANKOV, Ani GRUBIŠIĆ, Branko ŽITKO,
Ivana KRPAN (Split):
evaluating influence of learning and teaching process in
learning systems (preliminary communication) 21
- Andrej FLOGIE, Gorazd GUMZEJ (Maribor, R Slovenia):
open source (professional article) 33
- Irena VEJIĆ (Split):
knowing the rights of the child (professional article) 39
- Ivan PAPOTNIK, Dane KATALINIĆ,
Gorazd GUMZEJ (Maribor, R Slovenia):
of science and technique on elementary level as seen through
the prism of a successful child (preliminary communication) 51
- Irena KOROŠEC (Ljubljana, R Slovenia):
clown and puppets in school (original scientific article) 59
- Ivan SUČIĆ (Split):
final analysis of the suite „Adult childhood“ (professional article) 65
- Bojan BIELAIAČ (Split):

- Students and sport (original scientific article) 73
Zdenko KOSINAC, Ivo BANOVIĆ (Split):
Posture disorders with the elementary school first and second
grade pupils (original scientific article) 87
- Sava BOGDANOVIĆ (Zagreb):
Organizational „discourse“ of education of adults – change
of the paradigm (review article) 101

BIBLIOGRAPHY

- Branimir MENDEŠ (Split):
Articles for the bibliography of the literary works by Danica Nola (review
article - bibliography) 109

LITERAR WORKSHOP

- Milijana KOVACEVIĆ (Split):
Poems 119

APPROPRIATE INTRODUCTION

- Šime PILIĆ (Split):
Some notes that comes with this introduction 127
- Nenad CAMBI (Zadar):
Triangle: history, culture and tradition 129

- Ivan MIMICA (Split):
Ecohistorical collection of literary works about history of the imperial bounds
in Croatian areas in the early new ages 132

- Drago ROKSANDIĆ (Zagreb):
Heritage in the open historical perspective 136

- Živko BJELANOVIĆ (Split):
Školski vjesnik is led by the reputable magazines 139

- Ivan BOŠKOVIĆ (Split):
Repertory by the name measure to which is dedicated 141

es BLAŽEVIĆ (Split): dagogical researches, volume 1	143
es BLAŽEVIĆ (Split): dagogical researches, volume 2	145
elimir KARABUVA (Split): rip Danolić: Out of lines and indents	147
of. dr. Dževdeta Ajanović, prof. dr. Marko Stevanović: ethodology of pupil activities out of the school	148
r. Marko Stevanović: School by student taste and suit.....	150
ogress no. 1/2005	153
ogress no. 2/2005	155
irjana Babić-Siriščević (Split) oran Šučić: „Adult Childhood”	157
arina ČAPALIJA (Split): ried in myself and the stone.....	158
ranka NEMETH-JAJIĆ (Split): ientific conference	159
vao MIJIĆ (Kaštela Gomilica): irth days of the elementary school	160
mislav NAJEV (Split): raNo	170
MEMORIAM	
imir MENDEŠ (Split): ica Nola (1910. – 2005.)	173
imir ROSIĆ (Rijeka): imir Bezić (1930. – 2005.)	176
e PILIĆ (Split): mir Talić, psychology professor (1946. – 2005.)	178
uctuation to contributors	179

UDK: 81'246.3(4)

Pregledni članak

Primljeno: 20. 05. 2005.

Prihvaćeno: 15. 06. 2005.

PROBLEM VIŠEJEZIČNOSTI U EUROPSKOJ UNIJI

Magda PAŠALIĆ, predavač

Sanja MARINOV, predavač

Ekonomski fakultet, Split

Sažetak

Danas se u institucijama Europske Unije koristi 20 službenih jezika. S obzirom na to da je jezik bitan element kulturnog identiteta, a kulturna raznolikost važna baština Europske Unije, poštivanje jezične raznolikosti je nužno. Jednako tako cijelokupna javnost Europske Unije mora imati mogućnost uvida u ono što se događa na razini njegovih institucija kao i prevedene zakone Europske Unije kojih se mora pridržavati. Pravna sigurnost i jednakost prava bili bi ugroženi kada se načelo višejezičnosti ne bi primjenjivalo. Provodenje višejezičnosti u institucijama Europske unije prepostavlja uspostavljanje posebnih službi koje se bave isključivo prevodenjem te nosi sa sobom niz praktičnih problema i troškova.

Ovaj rad analizira različite stavove prema višejezičnosti u Europskoj Uniji, te prednosti i nedostatke koje donosi upotreba brojnih službenih jezika kao i metode koje Europska Unija koristi pri rješavanju tih problema.

Ključne riječi: *Europska Unija, višejezičnost, prevodenje, službeni i radni jezici.*

1. UVOD

Europska Unija je organizacija koju čine europske zemlje članice koje su odlučile suradivati na određenim područjima poput zajedničkog tržišta, vanjske politike, obrazovanja, pravosuda i drugih. Osnovana je Ugovorom iz Maastrichta u prosincu 1991. Još 1957. započelo je udruživanje pojedinih europskih zemalja kad su Rimskim ugovorima osnovane Europska ekonomska zajednica (EEZ) i Europska zajednica za atomsku energiju (EURATOM), a potpisalo ih je šest zemalja članica: Belgija, Francuska, Njemačka, Italija, Luksemburg i Nizozemska. Od tada se dogodilo pet proširenja, a posljednjim proširenjem broj zemalja članica povećao se s 15 na 25. Svako novo proširenje značilo je i uključivanje novih nacionalnih jezika kao službenih jezika Europske Unije. Ovaj rad analizira različite stavove prema višejezičnosti u Europskoj Uniji, prednosti i nedostatke koje donosi upotreba brojnih službenih jezika, te metode koje Europska Unija koristi pri rješavanju tih problema.

UDC: 81'246.3(4)
 Review article
 Accepted: 20. 05. 2005
 Confirmed: 15. 06. 2005

PROBLEM OF MULTILINGUALISM IN THE EUROPEAN UNION

PAŠALIĆ, S. MARINOV (Split)

Šk. vjesn. 54 (2005), 1-2

Summary Nowadays there are 20 official languages in use in the EU institutions. Considering the fact that a language is an essential element of a cultural identity, and cultural diversity is an important part of the EU heritage preserving linguistic diversity is imperative. Equally, the public have a right to know what is being done in their language and they have the right to have the European law available in their own language because this law is binding on everyone in the EU. Legal certainty and equality of rights could be endangered unless the principle of multilingualism is implemented. Implementing the principle of multilingualism in the EU institutions requires establishing special services which deal with translation and interpretation and it entails a range of practical problems and costs.

This paper analyses various attitudes towards multilingualism in the EU, advantages and disadvantages of having so many official languages and the ways the institutions deal with the problem.

Keywords: European Union, multilingualism, translation and interpretation, official and working languages

UI DK: 371.3:004.7.38.5
 Prethodno priopćenje
 Primljeno: 20. 05. 2005.
 Prihvaćeno: 15. 06. 2005.

VREDNOVANJE UČINKOVITOSTI PROCESA UČENJA I POUČAVANJA U SUSTAVIMA ZA E-UČENJE

Slavomir STANKOV

Ani GRUBIŠIĆ

Branko ŽITKO

Divna KRPAN

Fakultet prirodoslovno-matematičkih znanosti i odgojnih područja
 Sveučilišta u Splitu

Sažetak U radu smo se orijentirali na jedan aspekt e-učenja, na učenje i poučavanje uz pomoć Web-orientiranih inteligentnih tutorskih sustava. B. Bloom je u istraživanju provedenom 1984. pokazao da se individualno i tradicionalno poučavanje u razredu razlikuju za dvije standardne devijacije, tj. Da između njih postoji »2-sigma razlika» u korist individualnog poučavanja. Također, poučavanje u razredu se ne može natjecati s individualnim poučavanjem u interaktivnosti i prilagodljivosti. Uključivanjem računala u obrazovanje i pojavom inteligentnih tutorskih sustava otvaraju se nove mogućnosti u učenju i poučavanju jer su za razliku od ljudskih tutora, računala ipak jestinija. U trenutku kada inteligentni tutorski sustavi postaju Web-orientirani, prelaze se prostora i vremenska ograničenja. Naravno, potrebno je ispitati učinkovitost tih sustava. U ovom radu je predstavljeno istraživanje učinkovitosti Web-orientiranog inteligentnog tutorskog sustava DTEX-Sys, uz opis analize dobivenih rezultata i načina ispitivanja metričkih karakteristika testova.

Ključne riječi: sustavi za e-učenje, inteligentni tutorski sustavi, Web-orientirani inteligentni tutorski sustavi, učenje i poučavanje, vrednovanje učinkovitosti procesa učenja i poučavanja.

I. UVODNO RAZMATRANJE

Individualno ili tutorsko poučavanje je poučavanje tipa »jedan učitelj – jedan učenik», za razliku od tradicionalnog poučavanja u razredu gdje na jednog učitelja dolazi oko 20-30 učenika, iz čega se vidi razlika u vremenu koje učitelj može posvetiti svakom učeniku. Kod tradicionalnog predavanja u razredu svaki učenik se mora izboriti za svojih »5 minuta», pod uvjetom da to želi. Često se u velikim razredima događa da učenik pasivno prati nastavu, a učitelj to ne primjećuje.

Naravno, nije dovoljno da učenik samo bude prisutan, te da uči tek kada se javi ispitivanje; učenik mora aktivno sudjelovati kako bi znanje i vještine koje voj bili što kvalitetniji. U situaciji kada jedan učitelj poučava samo jednog učenika, on mora biti aktivan, ne može se «sakriti», može dobiti dodatno pitanje ako želi, a ne mora se dugo zadržavati na onome što je dobro usvojio.

Razmišljanje o razlikama između individualnog i tradicionalnog poučavanja vodi na zaključak da individualno poučavanje ima prednosti u odnosu na tradicionalno poučavanje. No, isticanje prednosti ili nedostataka nije dovoljno. Iako bismo se uvjerili u veću ili manju učinkovitost nekog načina poučavanja, treba provesti istraživanje o učinkovitosti toga načina poučavanja. Takvo istraživanje o razlikama između individualnog i tradicionalnog načina poučavanja je provodio njenim Bloom (Bloom, 1984.). Dobivena razlika od dvije standardne devijacije ili „dvije razlike“, išla je u korist individualnog poučavanja (što se i očekivalo). To je približno ekvivalentno povećanju od 50-og do 98-og centila ili razine postignuća. Uz to se uspjeh nekog učenika, primjerice, nalazi između 85-og i 86-og centila, to znači da je 85% učenika ostvarilo lošiji, a 14% bolji rezultat od njega. Ako neki učenik na testu ostvari uspjeh koji se nalazi iznad 99-og centila, to ne znači da je to 99% testa, nego je njegov uspjeh među 1% najboljih. Razlika od dvije standardne devijacije stoga znači da je svaki učenik koji je bio individualno poučavan, ostvario uspjeh koji pripada među 2% najboljih.

Zato onda svi učenici ne uče individualnim načinom? Zato što je domaći nemoguće imati tutora za svakog učenika. Međutim, uključivanjem u obrazovanje i pojавom *inteligentnih tutorskih sustava* (eng. Intelligent Tutoring Systems, kratica ITS) otvaraju se nove mogućnosti u poučavanju. Ljudejih desetljeća su se brzina računala te njihovi kapaciteti za spremanje podataka udvostručavali svakih 18-24 mjeseca (Phipps Merisotis, 1999.), a u isto se vremenu smanjivala njihova cijena. U usporedbi s ljudskim tutorima računala su manja, pa bi se uz njihovu pomoć možda mogao popuniti dio razlike koja postoji između individualnog i tradicionalnog poučavanja (Fletcher, 2003.).

E-učenje (eng. E-learning) nova je paradigma učenja uz pomoć različitih tehnologija koji se temelje na elektroničkoj tehnologiji, a odnosi se na dostavljanje učenja učenicima preko svih vrsta elektroničkih medija, uključujući učenje učenja učenicima preko svih vrsta elektroničkih medija, uključujući Internet, satelitsko emitiranje, audio- i videovrpcu, interaktivnu televiziju, ROM-ove ili DVD-ove i sl. (definicija preuzeta sa <http://www.e-frame.com/aboutelearning>). U ovom ćemo se radu orijentirati samo na jedan tip e-učenja, na Web-orientirano učenje i poučavanje uz pomoć Web-orientiranih inteligentnih tutorskih sustava. Web-orientirani inteligentni tutorski sustavi prelaze ograničenja prostora i vremena, pa tako postaju sve zanimljiviji. U tom radu predstavljamo istraživanje o učinkovitosti Web-orientiranog ITS-a DTEX-Sys (Distributed Tutor Expert System) (Rosić, 2000.).

U drugom poglavljiju je ukratko opisana struktura sustava DTEX-Sys na kojem je provedeno istraživanje. U trećem poglavljiju je opisano naše istraživanje

uključujući planiranje i realizaciju istraživanja, te analizu dobivenih rezultata i ispitivanje mjernih instrumenata.

II. STRUKTURA SUSTAVA DTEX-SYS

Sustav DTEX-Sys ne ovisi o platformi, vremenu i mjestu pristupa, ima jedinstven način spremanja informacija za različita područna znanja, mogućnost učenja u hipermedijskoj okolini, mogućnost praćenja napretka učenika, te mogućnost testiranja uz preporuke za nastavak. Sustav je zasnovan na oponašanju ljudskih učitelja i omogućuje svakom učeniku učenje u bilo kojem trenutku, onoliko koliko mu je potrebno kako bi stekao željenu razinu znanja.

Znanje u sustavu DTEX-Sys je predstavljeno semantičkim mrežama s okvirima čiji su osnovni elementi čvorovi i veze. Čvorovi se koriste za predstavljanje objekata područnog znanja, a veze prikazuju odnose među njima. U sustavu DTEX-Sys se baze područnog znanja, najjednostavnije rečeno, sastoje od čvorova i veza. Čvorovi u bazi područnog znanja pored naziva i veza prema ostalim čvorovima mogu imati i strukturne atribute: tekstualni opis, sliku i animaciju, te URL adresu.

Korisnici sustava mogu odabrati sljedeće usluge: pristup bazama područnog znanja, testiranje znanja ili zatražiti rezultate testova. Specifičnost modula testiranja je u tome što se nakon svakog ciklusa od dva pitanja generiraju nova pitanja čija težina ovisi o rezultatima učenika, te se na kraju uz ocjenu daju i preporuke za dalji rad.

DTEX-Sys je implementiran kao 3-slojna klijent-server arhitektura (Rosić i sur., 2001.) koja se sastoji:

- 1) od *korisničkog sučelja* – sloj korisničkog sučelja sustava DTEX-Sys pruža sučelje za pristup sustavu, bazama znanja, rješavanju testa i pregledu ocjena koje učenici postižu;
- 2) od *logike aplikacije* – srednji sloj generira dokument koji se distribuiraju korisniku prema njegovu zahtjevu, ovisno što korisnik želi raditi (npr. učiti, rješavati test);
- 3) od *baze podataka* – sloj baza podataka se sastoji od baza područnog znanja i baza podataka koje sadrže podatke o korisnicima sustava. Baze podataka o korisnicima sustava sadrže elementarne podatke o korisnicima, njihovu ponašanju pri korištenju sustava i rezultatima njihova testiranja.

III. PRISTUP VLASTITOM ISTRAŽIVANJU

U ovom radu se predstavlja istraživanje o djelovanju sustava DTEX-Sys na proces učenja i poučavanja, kako bi se pokušalo odgovoriti na pitanja: Koliko DTEX-Sys utječe na učenje i poučavanje i kolika je učinkovitost DTEX-Sys-a? Odabirom metode eksperimentalnog istraživanja (Iqbal i sur., 1999.) pokušali smo

utvrditi hoće li biti poboljšanja u postignućima studenata u odnosu na tradicionalno predavanje. Eksperimentalno istraživanje je uobičajena metoda vrednovanja postignuća u psihologiji i obrazovanju, a prema Marku i Grceru (1993.) može se primijeniti i na inteligentne tutorske sustave.

Planiranje i realizacija eksperimenta

Cilj istraživanja je ispitati je li DTEEx-Sys utjecao na poučavanje studenata u redenom područnom znanju i koliki je taj utjecaj, izraženo u standardnoj mjeri veličine učinka (eng. effect size). Veličina učinka pokazuje je li poučavanje na sustavu DTEEx-Sys učinkovitije od tradicionalnog poučavanja u procesu učenja i učavanja.

Za uzorak na kojem će se izvoditi eksperiment je odabrana skupina od ukupno 31 studenata druge godine, Fakulteta prirodoslovno-matematičkih znanosti i pojavnih područja Sveučilišta u Splitu, triju studijskih grupa: matematike i informatike, matematike, te informatike i tehničke kulture, a svi skupa služaju lekciju Racunalni praktikum I. Područno znanje na kojem su studenti testirani je objektno-orientirana paradigma programiranja. Studenti su podijeljeni na eksperimentalnu (20 studenata) i kontrolnu skupinu (11 studenata) slučajnim putem. (Ispitana je situacija s dvije eksperimentalne skupine, ali su dobiveni isti rezultati), a zatim su svi zajedno slušali predavanje o temeljnim pojmovima objektno-orientirane paradigme u trajanju od dva školska sata. Studentima je moguće i pristup sadržaju predavanja u tekstualnom obliku. Svi studenti su pisali isti inicijalni test koji se sastojao od 20 pitanja iz područja objektno-orientiranog programiranja, koji je ocjenjivan bodovima od 0 do 100, da bi se uočilo ima li kakvih razlika u predznanju između kontrolne i eksperimentalne skupine.

Eksperimentalnoj skupini je slijedio jedan tjedan učenja i poučavanja o objektno-orientiranom programiranju na sustavu DTEEx-Sys. Baza područnog učenja iz objektno-orientiranog programiranja znanja se sastoji od 202 čvora i 189 linija, a gotovo svi čvorovi imaju objašnjenje u obliku hiperteksta. Neki od čvorova imaju i dodatna objašnjenja u obliku slika ili prezentacija (ukupno 45 prezentacija i slika). Testiranje u tom razdoblju nije bilo moguće. Kontrolna skupina nije imala učenja, te je ona nastavila učiti iz ranije dobivenih tekstuálnih materijala.

Na kraju toga tjedna studenti eksperimentalne skupine su se testirali na sustavu DTEEx-Sys, a zatim su nakon toga zajedno sa studentima kontrolne skupine učili završni test koji je imao 16 pitanja (13 teorijskih pitanja i 3 zadatka), kako bi uočilo ima li značajne razlike između eksperimentalne i kontrolne skupine u postignućima učenja. Test je također ocjenjivan bodovima od 0 do 100.

Analiza rezultata

Analiza rezultata započinje s utvrđivanjem da li postoji statistički značajna razlika između kontrolne i eksperimentalne skupine u početnim uvjetima, tj. u rezultatu iz inicijalnog ispitivanja, a zatim i u rezultatu završnog ispitivanja.

Termin *statistička značajnost* (eng. statistical significance) važan je i čest termin u psihologičkim istraživanjima. U vezi s tim, prvi korak je postavljanje nul-hipoteza

za rezultate iz inicijalnog ispitivanja H1: *Nema značajnih razlika između eksperimentalne i kontrolne skupine u rezultatima inicijalnog ispitivanja*, te za završno ispitivanje H2: *Nema značajnih razlika između eksperimentalne i kontrolne skupine u rezultatima završnog ispitivanja*.

Kako bi se odabralo odgovarajući test, potrebno je razmisli o kakvu se tipu podataka radi, tj. jesu li podaci iz nekog intervala (eng. interval data) ili se odnose na poredak (eng. ordinal data) (Becker, 1999.). U našem istraživanju se radi o podacima iz intervala 0-100 koji se odnose na dvije nezavisne skupine, kontrolnu i eksperimentalnu, pa je odabran i nezavisni t-test, koji ćemo dalje u tekstu zvati t-test.

T-test se može izračunati primjenom nekog statističkog računalnog programa. Ovdje je korišten program StatSoft Inc. STATISTICA 6 (StatSoft, Inc., 2004.). Kao što se vidi iz tablice 1, vrijednost $p=0.74$ je veća od 0.05 pa se hipoteza H1 prihvata i zaključuje da nema značajnih razlika između eksperimentalne i kontrolne skupine u početnim uvjetima.

Tablica 1: Rezultati t-testa za inicijalno ispitivanje

	Vrijednosti t-testa	Značajna razlika
Eksperimentalna vs. Kontrolna	t = 0.34 p = 0.74	Ne

Rezultati u tablici 2 pokazuju da je $p>0.05$ pa se prihvata nul-hipoteza H2 i zaključuje da nema statistički značajnih razlika između kontrolne i eksperimentalne skupine u rezultatima završnog ispitivanja.

Tablica 2: Rezultati t-testa za završno ispitivanje i postignuće

	t-test (završno ispitivanje)	t-test (postignuće)	Značajna razlika
Eksperimentalna vs. Kontrolna	t = 0.58 p = 0.56	t = 0.29 p = 0.77	Ne

Dakle, prema rezultatima t-testa možemo zaključiti da trećina eksperimentalne skupine, tj. učenje na sustavu DTEEx-Sys nije imalo značajnog utjecaja na njihov uspjeh. Bilo kakva razlika između eksperimentalne i kontrolne skupine je mogla nastati kao posljedica greške.

Međutim, test kojim se utvrđuje značajnost razlika između dviju skupina nije potpun bez provjere veličine učinka jer ne možemo vidjeti snagu veze između trećih varijabli i postignuća u populaciji iz koje smo odabrali uzorak ispitanika. Iz toga se razloga koristi veličina učinka.

Veličina učinka je općenita mjera veličine utjecaja nekog novog načina poučavanja u eksperimentalnoj skupini, u odnosu na kontrolnu koja je koristila tradicionalni način poučavanja. Postoji više načina za računanje veličine učinka, a najčešće se koristi formula (1) (Kulik & Kulik, 1989.; prema Yaakub, 1998.):

$$ES = \frac{AS_E - AS_K}{SD_K} \quad (1)$$

AS_E = Aritmetička sredina postignuća eksperimentalne skupine

AS_K = Aritmetička sredina postignuća kontrolne skupine

SD_K = Standardna devijacija kontrolne skupine

Postignuće (eng. gain) izračunano je na način da se od rezultata koje su studenti postigli na završnom ispitivanju oduzmu rezultati iz inicijalnog ispitivanja.

Standardna devijacija se računa formulom:

$$\sigma = SD = \sqrt{\sum_i \frac{(X_i - M)^2}{N-1}} \quad (2)$$

izmjerena vrijednost ili rezultat

aritmetička sredina rezultata

broj rezultata

U tablici 3 su prikazane vrijednosti aritmetičkih sredina i standardnih devijacija za testove i postignuće. Vrijednosti aritmetičkih sredina i standardnih devijacija se koriste za izračunavanje veličine učinka.

Tablica 3: Aritmetičke sredine i standardne devijacije

	Eksperimentalna	Kontrolna
Inicijalno ispitivanje	AS= 59.35 SD= 26.00	AS= 56.18 SD= 22.61
Završno ispitivanje	AS= 46.05 SD= 23.89	AS= 41.00 SD= 21.61
Postignuće (eng. gain)	AS= -13.3 SD= 17.93	AS= -15.18 SD= 15.12

Izračunali smo veličinu učinka (ES) po formuli (1) za naše istraživanje:

$$ES = \frac{-13.3 - (-15.18)}{15.12} = 0.12 \quad (3)$$

Dakle, veličina učinka sustava DTEX-Sys, koja je dobivena istraživanjem je 0.12. U konačnici Pedhazur i Schmelkin (Petz, 2004.) veličinu učinka manju od 0.2 smatraju malom veličinom, veličinu učinka jednaku 0.5 srednjom, a veličinu učinka veću ili jednaku 0.8 velikom veličinom učinka. Naše je istraživanje rezultiralo malom veličinom učinka, a kako smo očekivali značajnije rezultate, bilo je potrebno ispitati što je moglo utjecati na istraživanje. U tu svrhu proveli smo provjeru mjernih instrumenata, tj. testova koji su se koristili za ispitivanje znanja studenata.

C. Metričke karakteristike testova

Kod učenja i poučavanja najčešće se ispituju stavovi i postignuća učenika (Phipps i Merisotis, 1999.). Obično se za mjerjenje stavova (eng. attitudes) koriste upitnici, a za mjerjenje postignuća testovi. U našem istraživanju je bilo potrebno izmjeriti postignuće učenika, pa smo odabrali testove kao instrumente za mjerjenje. Testovi bi trebali točno mjeriti postignuće učenika, kako bi istraživanje imalo smisla. Dakle, potrebno je ispitati metričke karakteristike testova. Mužić (Mužić, 1979.) definira sljedeće metričke karakteristike testova: (i) valjanost, (ii) pouzdanost, (iii) objektivnost, (iv) osjetljivost, (v) diskriminativna vrijednost zadataka.

Kod našeg istraživanja nije ispitana objektivnost testova iz praktičnih razloga. Ovi su se testovi, naime, trebali upotrijebiti samo jedanput te se ne bi isplatilo okupiti veći broj ocjenjivača koji bi morali poznavati specifično područno znanje i biti upoznati s istraživanjem. Ta je karakteristika primjerenija ako se testovi planiraju koristiti i za neku buduću namjenu. Također, nije ispitana ni osjetljivost jer osjetljivost nema smisla ispitivati ako su pouzdanost i objektivnost testa niske ili nisu ispitivane (Mužić, 1979.).

1) Valjanost

Valjanost je karakteristika testa koja nam pokazuje da li i koliko test mjeri ono što njime želimo mjeriti. Ne postoji "opća" valjanost testa, tj. valjanost se može odrediti samo u vezi s konkretnom namjenom za koju se test koristi. Jedan od kriterija za ispitivanje valjanosti je nastavni program. To znači da bi se sadržaj i ciljevi nastave trebali slagati sa sadržajem testa. Ako se testom točno ispituje ono što bi učenik trebao naučiti, onda je test valjan. Uobičajen postupak je određivanje ciljeva nastave koji se zatim uspoređuju sa sadržajem testa. Većinom se testom ne ispituje cijeli nastavni sadržaj, nego samo jedan dio koji na što bolji način treba predstavljati cjelinu.

Prilikom provedbe našeg istraživanja nastojalo se da se sadržaji testova podudaraju sa sadržajem predavanja o objektno-orientiranoj paradigmi koje je trajalo dva školska sata. Prema tome, sadržaji testova i predavanja se podudaraju.

2) Pouzdanost

Ova karakteristika određuje možemo li se i u kojoj mjeri osloniti na rezultat koji se dobije testom, tj. da li test točno mjeri, bez obzira što se mjeri. U slučaju negativnih rezultata, tj. kad bi se pokazalo da testovi na promatranoj uzorku nisu

ouzdan, onda se ne bi uopće mogli osloniti na rezultate testova. Za pouzdanost je ona jednoznačnost pitanja, jer učenik koji zna odgovor, može odgovoriti netočno ili je pogrešno razumio pitanje. Ako postoji zadaci s dvočlanim izborom (npr. tačno/netočno ili istina/laž), onda postoji i veća mogućnost da učenik slučajno podi odgovor što nema veze s njegovim znanjem, a smanjuje pouzdanost testa. faktor koji se povezuje s pouzdanosti je duljina testa, tj. broj zadataka ili pitanja koje test sadrži. Povećanjem broja zadataka povećava se i pouzdanost testa, podjetom da su novi zadaci iste kvalitete kao postojeći. Pouzdanost se može odrediti u nekoliko načina, a spomenut ćemo dva kojima je ispitana pouzdanost testova iz našeg istraživanja.

Prvi način određivanja pouzdanosti je *metodom izračunavanja koeficijenta homogenosti*. U našem istraživanju za svakog studenta posebno smo zbrojili bodove ostvarene na parnim zadacima (prva varijabla), te bodove ostvarene na neparnim zadacima (druga varijabla). Izračunavanjem korelacije između parnih i neparnih zadataka dobije se pokazatelj pouzdanosti. Koristeći program STATISTICA 6 dobiveni su koeficijenti korelacije pola testa za inicijalno ispitivanje 0.747 i za vršno ispitivanje 0.753. Kako se radi o polu testa, potrebno je primijeniti Spearman - Brownovu formulu (Siegle, 2004.):

$$r_{cijeli} = \frac{2 \cdot r_{pola}}{1 + r_{pola}} \quad (4)$$

— koeficijent korelacija cijelog testa

— koeficijent korelacija pola testa

Dakle, iz formule (4) slijedi da je pouzdanost za inicijalno ispitivanje i vršno ispitivanje približno jednaka i iznosi 0.85, što je, prema Mužiću (Mužić, 1999.), dovoljno visok koeficijent.

Drugi način određivanja pouzdanosti je pomoću *Cronbachova α koeficijenta* (Cronbach's Coefficient Alpha) (Hempel, 2003.). Taj se način često koristi za ocjenu pouzdanosti jer se njime može ocjenjivati pouzdanost testova čiji se zadaci menjaju samo s 0 ili 1 bod (odnosno točno/netočno), te testovi čiji se zadaci menjaju s više od jednog boda (Siegle, 2003.). Koeficijent α daje najnižu procjenu pouzdanosti koja se može očekivati. Ako je koeficijent visok, znači da je pouzdanost dobra. Međutim, ako je koeficijent nizak, ne može se ništa zaključiti o pouzdanosti, te treba ispitati na neki drugi način. Cronbachov koeficijent se računa kao metrička sredina svih mogućih podjela testa.

Test je pouzdan ako je $\alpha > 0.70$ (Wisher i Olson, 2003.), ali preveliko razlikovanje 1 može značiti redundanciju, tj. nepotrebno ponavljanje istoga kroz razne zadatke. Pri izračunavanju Cronbachova α koeficijenta za naše testove dobili smo program STATISTICA 6 i dobili $\alpha > 0.70$.

Dakle, primjenom dva načina ispitivanja pouzdanosti dobili smo pozitivne rezultate, tj. koeficijent homogenosti > 0.80 i $\alpha > 0.70$, što znači da se možemo osloniti na rezultate testova.

3) Diskriminativna vrijednost zadataka

Pojedini zadaci u testu su više valjani što se više slaže uspjeh učenika na tom zadatku s uspjehom na čitavom testu. Prema tome, valjani zadaci omogućuju razlikovanje uspješnih i neuspješnih učenika. Ako uspješni učenici dobro rješavaju neki zadatak, a neuspješni slabo, onda će stupanj slaganja između uspjeha u tom zadatku i ukupnog uspjeha u testu biti visok, a diskriminativna vrijednost zadatka visoka i pozitivna. Može se dogoditi i da učenici sa slabijim uspjehom neki zadatak rješavaju, a uspješniji učenici ne. U tom slučaju je diskriminativna vrijednost zadatka negativna, a takav zadatak ne bi smio biti dio testa.

Diskriminativna vrijednost zadataka se određuje računanjem "point-biserijalnog" koeficijenta korelacijske koeficijente koji se obično označava s r_{pb} (Petz, 2004.). Obično se provodi sljedeći postupak. Prvo se "numerira" dihotomna varijabla, tj. jedna karakteristika se označi s jednim brojem, a druga s drugim, npr. 0 i 1, te se tako dobije varijabla koja sadrži samo dvije različite vrijednosti.

Sljedeći korak je računanje Pearsonova koeficijenta korelacijske koeficijente. Taj koeficijent korelacijske koeficijente je izračunan na cijelom uzorku. Dobiveni su niski koeficijenti korelacijske koeficijente za neke od zadataka (zadatak 3. ($r_{pb}=0.19$) i zadatak 10. ($r_{pb}=0.01$) u inicijalnom ispitivanju i zadatak 2. ($r_{pb}=0.12$) u završnom ispitivanju). Analizom rezultata bez tih zadataka dobije se veličina učinka od 0.18 standardnih devijacija, što je neznatno povećanje u odnosu na rizik gubitka pouzdanosti i osjetljivosti ako bi se ti zadaci izbacili iz testa.

II. ZAKLJUČAK

Uz Web-orientirane inteligentne tutorske sustave učenici se više ne moraju skupljati u isto vrijeme na određenom mjestu radi učenja i poučavanja. Ti sustavi obećavaju dostupnost kvalitetnog obrazovanja svim osobama kojima je ono potrebno, pod uvjetom da imaju odgovarajuću tehnologiju za pristup. Ta tehnologija postaje sve bolja i jeftinija, a na taj način i lakše dostupna.

Iako se čini da Web-orientirani ITS-ovi nude mnoge prednosti, potrebno je provesti istraživanje kojim će se ispitati njihova učinkovitost. Svako provedeno istraživanje pridonosi općenitoj ocjeni učinkovitosti Web-orientiranih ITS-ova.

Istraživanje je potrebno planirati. Kada se odredi što će se konkretno istraživati, potrebno je odabrati uzorak ispitanih. Važan korak je priprema testova i provjera njihovih metričkih karakteristika, zato što o njima ovisi ispravnost rezultata istraživanja. Dobiveni rezultati istraživanja se analiziraju odabranim statističkim metodama.

Prilikom provedbe našeg istraživanja sustava DTEX-Sys nismo dobili visoku veličinu učinka, ali smo stekli dragocjeno iskustvo koje nam može pomoći pri budućim istraživanjima. Smatramo da je nemotiviranost studenata koji su sudjelovali u istraživanju mogla imati negativnog utjecaja na provedbu i rezultate istraživanja. Potrebno je prilikom analize istraživanja uzeti u obzir i koliko vremena su studenti učili on-line na sustavu DTEX-Sys, te ispitati imaju li svi odgovarajuću tehnologiju za pristup (pristup internetu, računalo i odgovarajuću programsku podršku).

ITERATURA

- Bloom B. S. (1984). The Two-Sigma Problem: The Search for Methods of Group Instruction as Effective as One-to-One Tutoring. *Educational Researcher*, 13, 4-16.
- Phipps, R. & Merisotis, J. (1999). What's the Difference? - A Review of Contemporary Research on the Effectiveness of Distance Learning in Higher Education, The Institute for Higher Education Policy, Washington, (*URL* <http://www.ihep.com/Pubs/PDF/Difference.pdf>).
- Fletcher, J. D. (2003). Evidence for Learning From Technology-Assisted Instruction, in H. F. O'Neal, R. S. Perez, *Technology applications in education: a learning view*, Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum Associates, str. 79-99.
- Rosić, M. (2000). *Zasnivanje sustava obrazovanja na daljinu unutar informacijske infrastrukture*, magisterski rad, Fakultet elektrotehnike i računarstva, Sveučilište u Zagrebu, Zagreb.
- Rosić, M., Stankov, S., Glavinić, V. (2001). DTEX-Sys – A Web Oriented Intelligent Tutoring System, in *Proceedings of Intelligent Conference On Trends in Communication – EUROCON 2001*, Vol 2/2, str. 255-258.
- Iqbal, A., Oppermann, R., Patel, A. and Kinshuk (1999). A Classification of Evaluation Methods for Intelligent Tutoring Systems", Software Ergonomie '99 – Design von Informationswelten (Eds. U. Arend, E. Eberleh & K. Pitschke), B. G. Teubner Stuttgart, Leipzig, str.169-181.
- Mark, M. A. & Greer, J. (1993). Evaluation Methodologies for Intelligent Tutoring Systems, *Journal of Artificial Intelligence and education*, 4 (2/3), str. 129-153.
- Becker, L. A. (1999). Testing for Differences Between Two Groups: t test, (*URL* <http://web.nccs.edu/lbecker/SPSS/ttest.htm>).
- StatSoft, Inc. (2004). Electronic Statistics Textbook, (*URL* <http://www.statsoft.com/textbook/stathome.html>).
- Yaqub, M. N. (1998). *Meta-Analysis of the Effectiveness of Computer-Assisted Instruction in Technical Education and Training*, doctoral dissertation, Virginia Polytechnic Institute and State University, Blacksburg, Virginia.

11. Petz, B. (2004). *Osnovne statističke metode za nematematičare*, Naklada Slap, Jastrebarsko.
12. Mužić, V. (1979). *Metodologija pedagoškog istraživanja*, Svjetlost, Sarajevo.
13. Siegle, D. (2003). Reliability, Neag School of Education - University of Connecticut, (*URL* <http://www.gifted.uconn.edu/siegle/research/InstrumentReliability and Validity/Reliability.htm>)
14. Hempel, S. (2003). Reliability, University of Derby, (*URL* http://ibs.derby.ac.uk/~susanne/PTT/lectures/PTT_reliability2003.pdf).
15. Wisher, R.A. & Olson, T. M. (2003). *The Effectiveness of Web-Based Instruction*, U.S. Army Research Institute for the Behavioral and Social Sciences, Virginia, Research Report 1802.

UDC: 371.3: 004.738.5

Preliminary communication

Accepted : 20. 05. 2005

Confirmed: 15. 06. 2005

EVALUATING INFLUENCE OF LEARNING AND TEACHING PROCESS IN E-LEARNING SYSTEMS

STANKOV, GRUBIŠIĆ, ŽITKO, KRPAN (Split)

Šk. vjesn. 54 (2005), 1-2

Summary In this paper we have focused on one aspect of e-learning, on learning and teaching using Web-based intelligent tutoring systems. B. Bloom in his research in 1984, had shown that individualized and traditional instruction in classroom differ in two standard deviation, that is, there is "2-sigma difference" in advantage of individualized instruction. Also, traditional instruction in classroom cannot compete individualized instruction in interactivity and adoptability. Involving computers in education and development of intelligent tutoring systems give new potential to learning and teaching process because computers are much cheaper than human tutors. In a moment when intelligent tutoring systems become Web-oriented, time and space boundaries are completely crossed. Evidently, educational influence of those systems should be evaluated. In this paper we present a research that was conducted to evaluate educational influence of Web-based intelligent tutoring system DTEX-Sys, along with description of result analyses and metric characteristics of used tests.

Keywords: E-learning systems, intelligent tutoring systems, Web-based intelligent tutoring systems, learning and teaching, evaluating influence of learning and teaching process.